

vande, der hører til den atlantiske øverstkommanderendes område, men grænser op til en medlemsnations territorium, skal den direkte kontrol udøves af en officer fra den pågældende nation. Disse chefer vil være ansvarlige overfor såvel deres nationale myndigheder som overfor den øverstkommanderende.

Den øverstkommanderende skal have en stab sammensat af officerer fra de deltagende lande, herunder Danmark. Når denne stab er oprettet, vil planlægningsgruppen for det nordatlantiske ocean kunne ophæves.

De beføjelser, der tillægges den øverstkommanderende i krigstid, er defineret på samme måde som dem, der tilkommer den øverstkommanderende i Europa. Han vil i krigstilfælde have en øverstkommanderendes fulde beføjelser, dog begrænset til operationer og uddannelse, og disse beføjelser vil senere blive nærmere udformet af de højere Atlantpagtorganer, hvor alle Atlantmagter er repræsenteret. Han vil under udøvelsen af sine beføjelser være direkte ansvarlig overfor militærkomiteens stående gruppe, der atter får sine direktiver fra de højere Atlantpagtorganer. Der er lagt vægt på et nært samarbejde med den øverstkommanderende i Europa.

Den øverstkommanderendes fredstidsopgaver består først og fremmest i at sikre, at de styrker, der stilles til rådighed, bliver forsvarligt organiseret, udrustet og trænet samt er rede til i givet fald at udføre de dem påhvilende hverv. Som følge heraf skal han bl. a. kunne organisere og lede fællesøvelser med de enheder, han i tilfælde af krig vil kunne råde over, og som kan stilles til disposition til formålet, og han vil have ret til at fremkomme med henstillinger til de nationale myndigheder. Spørgsmålet om, hvorvidt disse henstillinger vil kunne tages til følge, afgøres efter hvert lands forfatning.

II.

Mens det ved den i begyndelsen af 1951 trufne rigsdagsbeslutning (se side 510) om Danmarks tilslutning til oprettelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en fælles